

П. Разбрахъ ли ученици-ти послѣ значеніе-то на тѣя думы ?

О. Тогава разумѣхъ че не рече да ся пазятъ отъ квасъ-тъ хлѣбень, но отъ учение-то Фарисейско и Саддукейско Ст. 12.

П. Защо трѣбуваше да ся вардятъ отъ учение-то на Фарисей-ты ?

О. 1) Макарь че нѣкои отъ ученія-та имъ бѣхъ истинны и основаны на законъ-тъ Божій, но бѣхъ толкова размѣсены съ прѣданія и заповѣди челоуѣчески щото нѣмахъ вече силъ надъ животъ-тъ челоуѣческій; за това необходимо нужно бѣше да ся вардятъ отъ ученія-та имъ. 2) Тѣ ся имахъ за много набожни и православны; постяхъ два пѣти въ седмицѣ-тъ, правяхъ много молитвы, и давахъ десетъкъ за службѣ-тъ Божіѣ отъ всичко що имахъ; но пакъ бѣхъ лицемѣри. Вліяніе-то имъ заразяваше и разваляше всичко. Затова съвсѣмъ бѣше потрѣбно за Христа да съвѣтува всичкій-тъ народъ, “Най първо пазѣте себе си отъ квасъ-тъ Фарисейскій който е лицемѣріе.” Лук. 12; 1.

П. Защо трѣбуваше да ся вардятъ отъ учение-то на Саддукеи-ты ?

О. Защото тѣ бѣхъ учени, но безбожници, и вліяніе-то имъ бѣше противно на истинно благочестіе,

П. Отъ какво учение трѣбува да ся вардимъ всякога ?

О. Отъ всякакво учение което нѣма силъ да удържа челоуѣка отъ грѣхъ, отъ лицемѣріе и отъ безбожіе.